

Váczy Jépont Tamás

EGY IDEGENVEZETŐ MAGÁNÉLETE

Utcakönyv*

XVI. A VÉGÁLLOMÁS

No comment!

(angol)

A VÉGÁLLOMÁS (9) kunkor, Kéregető Félkéz András vadászterülete. Kéregető Félkéz András lát el történetekkel rendszeresen, "csak egy huszast testvércém, de nyócötven is ölég" a mindennapi prolog.

Szponzor vagyok, hallgatom.

Vót egy kutyám, ne tudd meg, ilyen picike (mutatja), na, ez a kutya most el lett adva itten a kispiacon, tod hol, flamós vót ő is, én is, hát köllött a suska. Ne tudd meg, vettem egy kóbaszt. Ekkorát, ni! Vagy húsz deka (mutatja), oszt a felit behalóztam, a felit meg adnám neki (sóhaj) csakhogy ő meg mán e vót adva. (mutatja) Behalóztam az övét is, oszt ne tudd meg, főgyütt az alsó, az enyim, de min ki a fődre (öklendezést imitál) a kutyámé meg (fuldokolva röhög) hát az övé meg benmaradt (csakodja félkézzel mindkét combját fölvaltva) Ne tudd meg, az enyim gyütt ki, az övé meg benmaradt! (visszanyeli taknyát, nyálát)

Tesókám! Hát ez az isten szara (szeme kihűl) Aggy egy cigit!

Még hallunk róla, de most menjünk tovább! A végállomás egy kunkor, üvegpagodája megannyi kilökött szem. Megdermedt váltók, igazán fáradt olajtócsák, egy volt halsütő. Zsíros függönyét még tisztességgel be sem húzta. Az Asszony minden karácsonykor itt áldogál töméntelen szatyorral megrakodva és vár.

- Néni, itt már nem jár villamos!

- Már nem? Nem baj, akkor megvárom a következőt. Visszaül a huzatos váróterembe, elrendezi maga körül a cuccait. Az öregasszonyok irgalmatlanul türelmesek. Nem tudnak arról, hogy meghalt John Lennon, el-távoztott Örkény István és elment az utolsó VONAT.

Naccságos csoportvezető úr... legyen má kedves ekkis szívességre kérem. Az onokám irtya eszt egy igen bizalmas helyről (eddig mily eredeti írói élc)

Csak tuggya, se a szemüvegem nincsen nállam, se nemigen tanultam meg olvasni... (hát ez sem mentes hatások iránt) ... nagy könnyebülésére a fijamnak (mosmár ota figyeleg) nono foktya... óvatossa má (hogy lehet, hogy nem unom) (még mindig ÉN: unom, de leeshet itt még valami, ezért elvállok és a gumikesztyűt is desszantos-türellemmel fel:)

KEZDEM:

nagymamám mostan áthoztak a... gyházba az ellátás i... jó: anya, ha megérhette volna, amit apa, hála a j... nem, akkor boldog lenne.

a fia közül egy legalább... lett. és kiállta a... ezerszer kiálltok ... hozzátok: be ecedtet. ez mindannyiunknak maga a ... főzde. egy testvérünk által beju-tott erjedet a... a már ká...le... kis kenyérral. Igen le... és most a meséje bán-ja, persze meg...ük, mégse küldött fén...pet. de itt sokat go...lok rád és min-den ... re. ha megvolna az amin, anya, te nagy..., mg az ap... együtt nézünk a ...jónál, amikor... halászott és nem fogott semmm..., és olyan jót röhög-tünk, ez kéne mert a tetoválás... mégis rám tudnák rajzolni, lehet, hogy e mi-att most meg... kapok, csókol:... Látom fiatalember maga is elövasta. Itt mindenki elolvasta már legalább egyszer.

Ha nem sértem meg... Plesz... Plesz István... doktor. Na csak névrokona, vagyis távoli a nagyhírű cukrászékknak. Úgy tűnik, szeret olvasni... hát én meg csak úgy üldögélek. Otthon vagyok idegen. Hidegek a falak, hiába fűtöm őket. Könyvkiadó voltam, ha meg nem sértem az urat. Aztán meg könyvkereskedő, de ezen az utcán nem sokat kerestem. Egy Révayt eladni lehetetlen. Maó még szo-szo. Nemde, a már soha vissza nem kunkorodóra vár? Nagyszerű, nagy-szerű... ajánlhatok esetleg valamit...? Mindig van nálam egy-két csemege...

Van itt kérem használnak nevezhető könyv is. Ez például lyukas. Fel-tételezem, asztalbillegést volt hivatott kompenzálni. Ez egy keskeny polc ál-dozata, fölöttébb félbevágta. Ebből eléggé el nem ítéltető módon, kitép-kedtek lapokat, ez meg minden sarkán paprikás-zsíros. Ebben egy avít parizerszelet lehetett a könyvjelző - megjegyzem a gyorsolvasás egyik apostola tehette, mivelhogy az egyik oldalon már a másikat is olvashatjuk. Amit itt lát, ebben a stanecliben, az megmentett példánya egy nagy idők — nagy líragyűjteményének. Na, ebben meg a dedikációk tettek némi kárt. Beleolvasok, de olyannyon megirták már... nos, ha vállalja:

* **Befejező rész**

Idézem: orulok Van elseje MüFordit
dr. Peter Hary es család 1881 Berlin
K. Marx

A KÖZÖSSÉGNEK

1907. Boda Ferenc

M. kir. Főügyész LEFOGLALVA

Budapesten, 1920 1895/202-Bt. 39.

dr. Hertelendy

halála kapi tallistákra!!!

szabó Ellek sztallos újPesten!!! győzunku Gysis!!!

Figyelj Faszikám!

Kivéstem neked a - na találd meg! -

pont elfér benne a román konyakod.

Zareát tettem bele, mert azt kaptam!

Ugye ugattam, hogy jól jön még a FOXIMAXI!

Faszikád

Na: látni méltóztatik.

Sárgább a körmöm mint a diplomám! Kérem, én csak

bagózik, batózik, de mit juris utriusque doctor!

apám adta a könyvszakmát a kezembe, nem lehetett széttárni.

Elkaptam, most széttárom, lent vagyok.

Akar egy Miszáthot? Jókait? Arany gerinc, jubileumi, van

belőle egy nyolcvan centim.

Ha nem, nem. Én kérem nagyon is tudom, hogy ide már nem jön vil-lamos.

A VÉGÁLLOMÁS (9) elvetélt kunkor. Kéregető Félkéz András és Okos Tóni vadászterülete.

Most éppen Okos Tóni lát el történetekkel.

- nos ura, föltennem a nagy Albár kérdést. Mi az elem? Túróst, ne-kem legyen mondva! Nem a vegyi értelemben vett miazmákról szólok. Ámbár, amiről szó lessz (hány esszel írja?) Nyilván elem is, de ez elem-elem... hah jó vicc- szó vicc. Komolyra. Hát nekem lett volt mondva: lop-tam egy elemet. Egen, ebbe a kistrádióba. Ebbe bele. De viszont igen rö-vid ideig kulminált szerénysége. Na most, kérdem én, mint antimériai tojásfejű? Panaszkozhatom-e valakinek is, ne adj vacsorát, reklamálha-tok-é ott, ahonnan lopatott, minekutána viszont be is vagyok csapva nem-de? Mert, ha teszem, ugyanezt a batérlát kifizetem, szerénysége akkor ugyanúgy, idő eltőt exitál. Na jó, akor nekik legyen mondva, legális pa-naszt tehetek, de a becsapás ténye változatlan. Az a Kirkegárd (hahó, most te tévesztettél Okos!) Jó, hát elfelejtettem, hogyan kell írni. Na. A lé-nyeg, nektek legyen mondva, az a Soren, igen Soren, ez a keresztneve, erre emlékszem. Hehe, kíváncsi vagyok, hogyan gépeled a svéd Öt! Hagy-juk. Egy-egál. Na hagyjuk kibeszélni, jó? Az én Elemi Becsapatásom kér-désköre és a fent említett Ábrahám problematikája azonos. Nem tudjuk, mi a helyes út, de mindenképp kopik a cipőnk. Vagy teszem azt, veszek egy rosszat, és mellé elcsenek egy jót. Be vagyok-é csapva? Csak félig va-gyok becsapva? vagy maradjak békességben?

Egyébiránt tudja mennyi választott el a doktorátusig? Hah! egy pár év. Baracsán. Tudom, gyöngye volt, de megyek rádiózni. Albanberg lesz a Kos-suthon. (Ó már megint ez a szobor- lásd ott -!)

A VÉGÁLLOMÁS (9) egy kunkor, értő kezek abortálták nem olyan rég. Kéregető Félkéz András, Okos Tóni és Habán Endre vadászterülete. Most éppen Endre lát el történetekkel.

- Na, mi van, nem tucc telefonni, vagy mi! Mi? Hanyat doptá be, mi? Én eccer háromot az märke tuttam beszélni. Mi? Há nem is vút kit hinom, az igaz. Peeg háromféle emberek vannak. Akiknek titkos a számik, de azok szarnak ránk, magosan. Asztán akik nincsenek othol, asztán csak bűg az a kurva. És azok akik magánosok és mindik foglaltat mond a gép, me mindig másokat hívogatnak. Ity mindenki pedobál a többi mek röhög. Bedobátá te is, mi? Láttam bazeg. Háromat tökötté el. Ecce főhívtam a szliatyit, mi? akkó

még megvót a rágyóm, aztán a geci Okos elopta. Szokol vót, megismetem, me vót rajta egy karcolás. A Okos az ety moslék, pófázógép. Hát akkoriba éccaka hajgattam a Szilágyot. Mek aszt a sok barmokat akik betefonátak, hogy lgy aszilágy ur, meg Ugy a Szilágy ur! Én meg fekszem a homokládába, asztán hajgatom a sok telefonos szerencsétlent. Há most má nincse rágyóm. Nézeg, baszkikám én má csak itt lakok a homokosládába. Ez vót régen a sínfék homok. Este főhajtom a tetejét bemászok aszt visszacsukom. A zsaruk se baszthatnak. na gyere van ekis almaborom. Basszameg megfagyott! Hát már esz is csupa víz! Má mindent meghamisítanak. Megy még a Szilágy? Mi? na nézzed itt a nagyjóska, esz a takaró emmeg egy nejlon, esz van, ha esik.

Aszongyák, azé vagyok a Habán, mme ety pap csináta föl az anyámat. Hát hasonlítok én egy csuhásra. Az a pocsvadék Okos, asz beszé ilyen szemécségeket. A Vári, az vitetett e, mer ez a nevem.

Ötvenbe aztán Barcikán építettünk egy Vegyigyarat. Aszongyák, azokba a rablakásokba most a munkások laknak. Faszá mi? Négy év rabi-ropi vót. Mi? A homok jó, csak ne ázzon meg, me akkó mekfagy mint a alma-borom.

Ha majd megin gyüssz, fölóvasztom, ha meg nem vónék itt, csak kotorgy bele a homokba, oszt mektalálod. Csak vigyázz, me a Kulka szemetes, mek az a Szemét Okostóni, az is kutakszik. Na becsukok. Mi? Pá! A Kulkáva megetetem a lapátytát. Megetetem a szarlapátytát, ha kutakszik.

Ott álltam a jeges szélben, ahol valaha villamosra vártam, miután a Kusbulgárt hazakísértem. Karácsony illata lengett a sötétben és mellettem a sínfékhomokos szarkofágban haldoklott egy ember.

- A temetőjáratot várom - izzik föl egy picit parázs.

- Kurt Vonnegut vagyok Cape Codból - tudja, errefelé vermelték el egyik Nagyanyámat és gyermekkori szerelmem.

- Üdvözlöm, nekem is sok halottam fekszik errefelé, de ha arra elfordul, gyalog öt perc a temető. Ez itt csak az előkészítő. Látja, ebben a faládában egy almabor-felvásárló agonizál, és aki ott jön kétszáz szatyorral, az az Asszony a Végállomásról.

- Hah, már ide is beosont a jólét. Azt hittem, nálunk New Yorkban van csak ez a kaszt.

- És az a másik parázs? Ahogy beleszívott a cigaretájába, úgy láttam, vékony ballonkabát van csak rajta.

-Az, azt hiszem, Ottlik Géza. Már nincs közöttünk. Ő is író, nagyon jó író volt.

- A mindenit, én meg azt hittem, hogy csak nálunk New Yorkban vannak csak nagyon jó írók. Na, akkor isten áldja meg, mister...

- Idegenvezető...

- Mister idegenvezető.

K. V. a fejét csóválva eltűnik, még hallom, hogy a jeges földre dörög:

- És én még azt hittem, hogy idegenvezetők csak nálunk...

- Hé, Kurt! Jöjjön vissza... nem mondtam a koordinátákat! Elyelődött... bassza meg!

- azt meg, már tudja meg az úr, akárhonnán is jött, hogy karácsony elsőnapján én már fahéjas diósbeigliit ehettem, és százötven forintos koncerthalat. Mákos beigliel törültem ki a makrélát. Erre Meindl kakaót ittam. Hát pénz jobban kellett volna, kenyérré, meg krumplira, és zsír sem ártott volna, de a kakaóvaj meg a mogyorókrém se kutya! Szalag volt rajta, igen profi, meg szaloncukor.

Na, azt a kunkorított szalagot kössék a faszukra!

A jövő lila-zöld ígérete!

Ja, és az a húgyszagú szuperkonzerv. Meg a lógatós Lipton.

Hát az kurva jó!

Kétszer voltam kezelésen, és sokkoltak, amikor már tudvalevő, nem szabad! Itthon nincs víz, és kikapcsolva a villany! Tizenhatszor vittek a nedvesbe. Félvezető voltam, egy gyöngö vicc közepette! Én TUDOM, hogy nem vagyok SKIZÓ, ennél fogva skizó vagyok. Ez logikus. Az uram szintúgy kapott egy karácsonyi csomit, Ő arra hivatkozott, hogy három gyerekünk van. Igen ám, de azokat én neveltem, és Intézetbe vannak.

A két lány: Négyike, meg Májusegy, a fiú, Ő már maholnap katona: Ősnek kereszteltem el egy zsidó temetőbe. Sokra viheti még.

Az uram Szentes István, én Meg Gizella vagyok! Szóljton egyszerűen csak Gizinének! Tessék csak megírni, mi történt velünk! Én ismerem magát! a maga mamája egy szent volt! Mondja meg az úr. Ki volt ez az Úr?

- Valami író.

- És a másik, csak nem az is...?

- De igen, meg a harmadik is, meg a negyedik is, tele vagyunk íróval. Egyedül én lehetek nem az, ámbár az sem biztos!

- És maga mire vár?

- Egy szobára, ami majd nagyobb lesz, mint a mai. Nem kell kerülgetnem a filodendront, és a bejárónóm elnézést kér a rosszul összehajtogatott zoknikért. Vörösmarty úrral fogok szivalózni, és annyi cigány zokog, hogy csuda - az ablakom alatt. Csutoros mester reszketni fog, de nem a félelemtől, Nünüke teával rohangászik, Zsébet levelet fogalmaz valami Bolgár herceg esküvőjére. Szent Ferenc városába képzelem magam és te-le szivarhamuzom a tájat. Könyvet fogok olvasni. Azután írni egyet cserébe (?) Reggel az Andokba ébrednek, a nagyablak előtt hóval teli a Riviera és Kőbánya kedves éjszakai kísértének.

Melasz-patika-kenőolaj illata.

Köz-költő leszek mégis.

Elestem.

Utcagyerek kimetszett nyelvvel.

Antiavantgard guberáns.

Elmúlt kedveseim koponyáit görgeti a szél.

Viszlát!

XV. SZÓTÁR

ASZALNI - mosoly, harsány kárörömmel tetézz

BASZGATNI - finom változata, a miért nem jöttél időben? című mű-sornak

BEFÜLT - nehéz testi munkával összelopott tüzelőanyag kispolgári fölhasználása.

BUKSI - igen személyes szóképzet, ne feszegezzük!

BÓKLÁSZNI - séta, közel a csavargáshoz

BURUTYKOLNI - mélyről fölbugyogó, fölülletes beszéd

BOZSENKA - végtelenül kedves hajfonat. Egy kettéválasztott hajzat, jobb és baloldalon való feltűnése. Ha nemet mond a viselője, elsőprő erejű. Többnyire nem lehet haragudni rá. Röneszanszosított változata bogycákkal, gyümölcsökkel díszített. Aki észnél van, nem a bogycákra hajt, hanem a BOZSENKA által föl szabadult gömbölyű vállacsákra. Oda egy puszt helyezhetünk el. Na! ez a BOZSENKA!

BOGYÓS - a fenti örömeiket mellőző egyén. Arany János szerint:

BALGA - Bánóczy József szerint (hogy Ráth-Végh is jól járon) Átabota, balgatag, bangó, bamba és bergyű (a közepéből idézek) három fertályos, hígvelejű, horpaszeszű (később) süsű, számár, szűkeszű. szele-kajla (na ennyi!) Ja! és Tőkisi!

CINIZ - nyelvkotlás, kár a papáért!

CINÓKA - könyvbottlás

CIRKULÁL - macska télen, kikéredzkedés előtt, többnyire már bepiszkolt. De hát a látszat! Meg a szándék! És köröz-körbejár.

CSIHAD - megnugszik. Intőkönyv és öt üveg sör utáni állapot, ha az ellenfél nem üt

CSÖKÖTT - nem párthű. Sokszor beleiszik a pocsolójába. Ha nem da-dog, ombucman lesz

ELTÁNGÁL - miután nem népitáncot rejt a szó, higgycük el, megverettetik! ENOMATENTEMPLAMENT - nekem már van, a télapónak várható, az ámbrás cet meg türelmetlen.

FLANGÁL - Jókai Mór szerint, aki nem rendelkezik öt pengővel, és mégis le s föl mászkál a promenádon, az nem sétál, az CSAVAROG! Szerintem, aki Jókai Mórtól ezt nem ismeri, az FLANGÁL

HÜTTÖZNI - egy már fölhevült és megszerett lényt kihajtani alacsonyabb hőmérsékletű közegbe.

KÉRDÉS - hány óra van, ha a percet betiltják?

NAODA - a Szaharin együttes fedőneve. BB találmánya. Aki nagyon kíváncsi, elárulhatom, Dakota volt az eredeti, de a Duci és a Buci igazi. Nem beszélve Béciről. Ezt a könyvet egy kicsit az Oszwald testvéreknek is ajánlom.

PEPINOL - bogumil Hadrivál hőséből keletkezett szó, a. m. össze-visz-sza beszél, ám nem mindegy, mit.

SŰHÁS - nagyon szép, az Idegenvezető által kitalált képzavar. Annyit jelent: akit szeretünk, kiérdemli.

SZÖSZMÉK - frakkon, illetve dohányzóasztalon előforduló farmernadrágszösz.

SZÖVÖDZIK - kétségbe esetten járkál, le-föl. Nincs állati megfelelője!

TASLI - arcuilletés

TÓCSA - csoda, mely létrejöhet bárhol, ha a földön folytonossági hiány lép föl, némi víz is adatik és két guggoló gyermek.

TÓTÉKOZNI - 1. sértődött elvonulás Ő. I. tiszteletére. Főleg illemhelyre. 2. föl szabadulni, elvágyódni, lenni.